

ת"פ 4309/10/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד פריג' חליל סלמאן אלכשכר

בית משפט השלום בבאר שבע

ח' חשוון תשפ"א
26 אוקטובר 2020

ת"פ 4309-10-17 מדינת ישראל נ' אלכשכר

תיק חיצוני: 211493/2017

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה

נגד

הנאשם

מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ מתמחה רן אהרון נוראל

פריג' חליל סלמאן אלכשכר ע"י ב"כ עו"ד נטלי אוטן

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של ריבוי נישואין, בניגוד לסעיף 176 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

בהתאם לעובדות כתב האישום, בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו (שלא במסגרת הסדר טיעון), בהיותו נשוי, מאז שנת 2002, לגב' תמאם קשחר (להלן: "האישה הראשונה"), נישא, בתאריך 05.02.17, לגב' חנין אלאטרש (להלן: "האישה השנייה").

בתאריך 26.02.17, פנו הנאשם והאישה השנייה לבית הדין השרעי, במטרה ליתן תוקף לנישואיהם, ובתאריך 02.03.17 נעתר בית הדין השרעי לבקשתם.

תחילה כפר הנאשם בכתב האישום והעלה הנאשם שתי טענות מקדמיות: האחת - כי לא ניתן להעמידו לדין, היות שבית הדין השרעי אישר את הנישואין. השנייה - כי עומדת לנאשם הגנה מן הצדק בדמות אכיפה בדרגית כלפיו, הבאה לידי ביטוי בכך, שאשתו השנייה, אשר נשאה לו - לא הועמדה לדין.

בהחלטה מנומקת מיום 04.03.19 דחה בית המשפט את הטענות המקדמיות.

בעקבות חילופי ייצוג בענינו של הנאשם, פנתה הסניגורית הנוכחית בבקשה לטעון טענות מקדמיות נוספות.

הטענה העיקרית היתה כי שינוי המדיניות של התביעה בנוגע לאכיפת ריבוי הנישואין, נעשה סמוך למועד העבירה ועל כן אין מקום להעמיד הנאשם לדין. כן נטען, כי שינוי המדיניות לא פורסם כנדרש.

בהחלטה מנומקת נוספת, מיום 19.05.20, דחה בית המשפט גם טענות אלה והתיק נקבע למסירת מענה.

הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום, שלא במסגרת הסדר טיעון. לאחר הודאתו, הופנה ענינו להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר הודאת הנאשם ומתן הכרעת דין, ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו, אך בהמשך - חזר בו מבקשתו זו, שנשמכה על נתונים שאינם רלבנטיים למקרה דנן.

שמיעת פרשת העונש נדחתה בשל מצב החירום המיוחד. טענות הצדדים נשמעו ביום 14.09.20 ובסיומן - עתרה ההגנה לאפשר הגשת מסמכים נוספים, אשר הוגשו מספר ימים לאחר מכן.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לענין העונש.

ההגנה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- סיכום מידע רפואי בנוגע לבנו של הנאשם (נ/1);
- סיכום מידע רפואי בנוגע לבתו של הנאשם ולרעייתו הראשונה של הנאשם. בנוגע לרעייה - נרשם כי סובלת מבעיות בתחום הפוריות (נ/2);
- תלושי שכר של הנאשם (נ/3), אשר בעבר עבד בחברה "סלעית פתרונות משולבים" בשדה בוקר והשתכר כ-4,000 ₪ ברוטו.

לבקשת ההגנה, הוגשו, לפני מתן גזר הדין, מסמכים נוספים מטעם ההגנה:

- אישור המוסד לביטוח לאומי על "תקופות עיסוק", ממנו עולה, כי מאז שנת 1999 מועסק הנאשם בעבודות שונות, בין היתר, בתחום השמירה; אבטחה; אריזה; עבודות עפר ופיתוח; הסעות.
- תלושי שכר מהתקופה האחרונה שלפני מתן גזר הדין, מהם עולה, כי הנאשם הועסק בחברת "אבו קוש בע"מ".

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 38, נשוי ואב לשני ילדים.

הנאשם גדל במשפחה המונה 10 נפשות - זוג הורים ו-8 אחים, כאשר הנאשם הוא הצעיר מביניהם.

אמו של הנאשם היא האישה השניה של האב, ומהאישה הראשונה, יש לנאשם עוד 9 אחים למחצה.

הנאשם מתאר יחסים משפחתיים נורמטיביים ללא מעורבות שולית.

הנאשם גדל והתחנך באיזור מרוחק של הפזורה, נשר מלימודיו בכתה ד' והחל לעבוד במרעה ובגידול עדר כבשים לצד אחיו.

בגיל 22 נישא בשידוך לאשתו הראשונה, ולהם שני ילדים משותפים.

לדבריו, נישא לאישה השניה לאחר קבלת הסכמה מצד האישה הראשונה. מקשר זה - טרם נולדו ילדים.

הנאשם מתאר קונפליקטים וקשיים ביחסיו עם אשתו הראשונה, לרבות קושי בהבאת ילדים נוספים. על כן, לדבריו, נישא לאישה נוספת.

שתי נשותיו של הנאשם מתגוררות בסמיכות זו לזו ולדברי האישה השניה, קיימים יחסים טובים בינה לבין האישה הראשונה. את האישה הראשונה לא היה בידי שירות המבחן להשיג, נוכח סירובה להגיע לשירות המבחן, בטענה כי אינה רגילה לצאת מאזור מגוריה לסביבה מרוחקת ועירונית.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וטען, כי לא ידע שמדובר בעבירה על החוק שתביא לניהול הליכים משפטיים נגדו.

שירות המבחן התרשם, כי העבירה נעברה על רקע נורמות חברתיות שאינן באות בהלימה עם החוק.

לנוכח הודאת הנאשם באשמה; תפקודו התקין, בסך הכל; ההתרשמות, כי ההליך הפלילי מהווה בעבורו גורם מרתיע - בא שירות המבחן בהמלצה על ענישה שיקומית, במסגרת צו של"צ, בהיקף של 200 שעות, תוך שציין, כי ענישה אחרת עלולה לחשוף את הנאשם לקשרים שוליים ולהעלות את הסיכון להתנהגות פורצת חוק בעתיד.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טענותיה לעונש בכתב והשלימה אותן על-פה.

התביעה טענה לפגיעה בכבוד האדם; מעמד האישה; הסדר הציבורי ובריבונות המדינה כמדינה דמוקרטית המקדמת שוויון בין המינים.

התביעה הדגישה את השלכותיה החמורות של העבירה וביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן להטלת צו של"צ.

התביעה טענה, כי המדובר בעבירה, שנעברה לאחר תכנון מראש.

התביעה הדגישה החשיבות בהרתעת הרבים.

התביעה טענה למתחם ענישה, שינוע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו מאחורי סורג ובריח, בצירוף עונש מאסר מותנה וקנס.

בהעדר הרשעות קודמות - עתרה התביעה לענישה על הצד הנמוך של המתחם.

ההגנה טענה, כי הנאשם היה הראשון אשר נגדו הוגש כתב אישום בגין עבירה זו.

ההגנה טענה, כי ענינו של הנאשם חריג מאוד, שכן הנאשם נישא לאשתו השניה מספר ימים לאחר כניסת ההגנה לתוקף, ופנה לאשרר את הנישואין בבית הדין השרעי כחודש לאחר מכן.

ההגנה טענה, כי הנאשם פעל מתוך רצון להרחיב את התא המשפחתי ולא מתוך זלזול במעמדה וערכה של אשתו הראשונה.

ההגנה ביקשה להפנות הנאשם לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מצטער על מעשיו ומבקש את רחמי בית המשפט.

עוד הוסיף, כי הוא עובד מזה כשנה בחברה לעבודות עפר והוא אב לשני ילדים.

דין והכרעה

אין צורך להכביר מילים בנוגע להשלכותיה החמורות של העבירה, שענינה ריבוי נישואין.

מעבר לפגיעה בכבוד האשה ובאפשרות לקדם השוויון בין המינים - מהוות עבירות אלה, כר פורה לתופעות רבות של עוני; ניצול; עבריינות; ואם לא תטופל תופעה זו - עלול הדבר להסיג אחור מצבן של משפחות רבות, חלף קידום שילובן במסגרת החברה המודרנית.

ראו ניתוח מפורט של התופעה, של הלכותיה ושל שיקולי הענישה בגזר הדין ת.פ. 25462-04-18 **מדינת ישראל נ' אבו סקיק** (פורסם במאגרים, 2019) להלן: "**פרשת אבו סקיק**".

אשר למתחם הענישה - בגזר הדין בפרשת **אבו סקיק**, התייחס בית המשפט לחומרת התופעה ולהשלכותיה, אך מצא לקבוע, כי בטרם קביעת מתחם ענישה מחמיר, שייתן מענה לשיקולי הענישה, כפי שפורטו - ראוי לקבוע מתחם ביניים, למשך תקופה, לא ארוכה, במהלכה יינקטו אמצעים חינוכיים ופרסומיים, כך שיהיה בידי הציבור להפנים שינוי המדיניות של גורמי האכיפה. זאת, מאחר שעבירות אלה לא נאכפו, במחוז הדרום, למשך כשבעה עשורים, מאז קום מדינת ישראל.

אלא, בערעור שהוגש על גזר הדין (עפ"ג 26408-04-19), דחה בית המשפט המחוזי עמדה זו והורה להחיל לאלתר, מתחם ענישה מחמיר, שינוע בין 7 - 18 חדשי מאסר בפועל, בכליאה ממשית.

בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחתה (רע"פ 664/11).

כך שלעת הזו, המדובר בשדה חרוש, ומתחם הענישה יועמד, כפי שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי בפרשת **אבו סקיק** לעיל, בין 7 עד 18 חדשים מאסר בפועל.

קביעת הענישה במסגרת המתחם

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול, את עברו של הנאשם; נסיבותיו האישיות

והפרוגנוזה של גורמי ההערכה לגביו.

לחובת הנאשם, יש לזקוף את העובדה, כי המדובר בעבירה, אשר נעברה לאחר תכנון מוקדם, תוך פניה לאשה הנוספת ועריכת הנישואין עמה.

לזכות הנאשם, היעדר רישום פלילי.

לזכות הנאשם, תילקח הודאתו באשמה ולקיחת אחריות על מעשיו, תוך הבעת חרטה.

לדברי הנאשם, כפי שמסר בשירות המבחן למבוגרים - עבר העבירה על רקע קונפליקטים ביחסיו עם אשתו הראשונה ובשל הרצון להביא עוד ילדים, דבר שאין באפשרותו לעשות עם אשתו הראשונה.

עם זאת יצוין, כי לנאשם נולדו שני ילדים מאשתו הראשונה.

עוד לזכות הנאשם, העובדה כי העבירה נעברה בסמוך לפרסום הנחיית היועץ המשפטי לממשלה.

לא הוצגו לפני בית המשפט נסיבות מיוחדות, המצדיקות סטיה ממתחם הענישה.

שקלול הגורמים דלעיל, ובייחוד הקרבה למועד, בו החלה כיפת האיסור, מצביע על ענישה שתהיה ברף הנמוך של המתחם, לצד מאסר מותנה ועיצום כספי.

עיצומים כספיים

בנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהוא מפרנס יחיד מעבודת כפיים - לא יושת עיצום כספי על הצד הגבוה.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני הצדדים ושמע טענותיהם על פה; עיין בתסקיר שירות המבחן; עיין בפסיקה שהוגשה; ולאחר ששמע את דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

· 7 חודשי מאסר בפועל;

· 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ח' סימן ח';

· קנס בסך 5,000 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.12.20 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.